

zavil. Vsak dan se sliši, kako tū in tam odrtniki kri piĵo ljudem, ki so od njih kaj na posodo vzeli. Zopet te dni je, kakor „Kärntner Volksstimme“ pripoveduje, romala sledeča novica po časnikih. Leta 1874. je ces. kr. okrajna sodnija v Blasendorfu dolĵno pismo naredila med Izraelom Silbermannom in Leonom Krisanom, kateremu je uni 40 gold. posodil pod tem pogojem, da mu mora do plačilnega dneva po vsacem goldinarji 10 krajc. obresti plačati. Ker Krisan ni do odločenega obroka mogel dolgá plačati, ga je jud tožil in 28. avgusta 1875. leta je bilo vse njegovo posestvo za 514 gold. 10 kr. po eksekuciji prodano. 10. dne u. m. je bila sodnijska obravnava, in Krisan je bil obsojen v plačilo: 40 gold. posojenega kapitala, 2468 gold. obresti, 65 gold. 25 kr. sodnijskih stroškov, skupaj 2573 gold. 95 kr. — To ni izmišljena historija, ampak gola resnica. Precartano maslo današnjega liberalizma!

* *Loterija — in posebno mala loterija — je velika škoda ljudstvu; al države jo vzdržujejo, ker če bi jo odpravile, na njeno mesto nimajo postaviti ničesa drugega, kar bi nadomestilo praznim državnim blagajnicam dohodke loterijske.* „Obzor“ piše: „gospodarstvo na Ogerskem nazaduje, blagostanje propada, to pričajo padajoči dohodek od solí (ljudstvo nima, da bi si solí kupilo), a rastoči prihodki od loterije. Poleg te mizerije pa obešajo lotokolektanti na vrata sanjske bukvice: „Der glückliche Traumdeuter in Zahlenlotterie“, ki naj vabijo ljudi, da zastavijo zadnji krajcarček v loteriji. Res, lepa morála to!

* *Potrata Turška. Med dragocenostmi umorjenega sultana Abdul-Aziza našli so 12 tas (majhnih skledic) za kavo velike vrednosti, ki so ukrašene z diamanti in ametisti, in ki jih cenijo na 100.000 gold. — Ljudstvo strada, vladar pa pije kavo iz majhne skledice, ki velja nad 8000 gold.!*

* *Na Dunaji po popisu lanskega leta biva 1 milijon in 20.770 ljudi, ki stanujejo v 21.229 hišah tako, da na vsako hišo v mestu samem se jih šteje 57, v predmestjih pa 35.*

* *Novo kovíno (metál) je našel Francoski kemikar Lecoq v Pirenejskih gorah. Podoben je cinku, imé so mu dali gallium.*

* *Krvav sneg je po poročilu nekega Laškega časnika nedavno na gorah Lovinzolz, Chaupa Awenis in Felchia padel, to je, po snegu so se vidile temno-rdeče proge krvi podobne. Dozdaj niso še mogli za gotovo zvedeti vzroka te prikazni; mislijo pa, da one rdeče lise izvirajo od nekega zeló drobnega rdečega peska ali prahu, ki ga je veter vzdignil iz Afrikanskih puščav in le-sem prinesel.*

Naši dopisi.

V Gorici. (Ceno umorjenih kokonov ali svilnih mešičkov) naznanja „Gosp. List“ od 1. dne t. m. tako-le: Japaneških kilogram*) po 1 gold. 44 krajc. do 1 gold. 78 krajc.

Domačih po 2 gold. 12 kr. do 2 gold. 38 kr.

Nadjamo se, da — ker zdaj ni v Gorici gosp. profesorja Povšeta, ki po naročilu sl. ministerstva kmetijstva po Kranjskem potuje ogledovat ondašnje rodove goveje živine — bode gosp. Franc Kuralt, učitelj na tukajšnji kmetijski šoli, rad vstregel svojim rojakom na Kranjskem in drugim, ki so pridelali kokonov, pa ne

*) Kilogram je po stari vagi 1 funt in 25¹/₈ lota.

vedó, kam jih prodati, ako se obrnejo pismeno do njega in ga naprosijo, da posreduje prodajo njihovega blagá.

Iz Celovca 1. julija. — Radujemo se, da se nam od vseh slovenskih pokrajin kaže iskrena pripravnost, in to še posebno od Ljubljanskih národnih družeb in v prvi vrsti od ondotne čitalnice, povelečati slovesnost na čast rajnemu Antonu Janežiču, ki, če tudi se ni boril na polji političnem, ima na polji slovstvenem neumrle zasluge. Program svečanosti je po večem že osnovan in 13. avgust (nedelja) za to izbran. Začeti se ima slovesnost s sv. mašo v Št. Jakobu, pri kateri naj bi pevci peli slovensko mašo, morebiti Miklošičevo. Po maši bi se po določenem programu vršila svečanost razkritja Janežičevega spomínka pri rojstni hiši njegovi v Lešah, kjer bo prof. Einspieler slavnostni govor imel, in se bo deklamovalo in pelo. Po obedu se namerava skupna zabava pod milim nebom, petje raznih družeb, godba itd. — V nedeljo ponoči bi utegnilo biti prenočišče v Št. Jakobu. Drugo jutro (v pondeljek) bi se vsi gostje podali na bližnjo goro „Sternberg“, od Vrbe (Velden) blizo 2 uri hodá. Opoldne se vsi gostje, ki hočejo pohoditi Celovec, lahko odpeljejo tje od Vrbe po železnici ali pa na parobrodu, si ogledajo mesto in Križno goro z lepim razgledom, zvečer pa utegne biti skupna zabava v kakem tukajšnjem hotélu. — Ko bode program obeh teh dní popolnoma gotov, se oznani po slovenskih časnikih. Za cenejši dohod gostom le-sem po Rudolfovi železnici bode odbor skrbel za znižano vožnino. Ko bi dragi nam gostje Kranjski, Goriški in Primorja odpotovali v soboto (12. dne avgusta) z dopoldanskim vlakom (10. uri 40 minut) iz Ljubljane, bi v Beljaku čakali blizo 3 ure; med tem časom pa si lahko ogledali Beljak in morda tudi ¹/₂ ure od tod ležeže toplíce pod voditeljstvom rodoljubov iz Kanalske in Zilske doline, ki bi došle goste v Beljak pričakovali. Legitimacije za znižano vožnino se pošljejo dotičnim narodnim družbam ob svojem času, da se svečanosti vsak lahko udeleží, ki se šteje med častitelje možá, ki ni bil samo rodoljub z besedo, temveč eden tistih rodoljubov, ki se po pravici morejo imenovati delavci na slovenskem slovstvenem polji, čegar dela bodo čislana, dokler bo Slovencev kaj.

Iz Ljubljane. — Vse druge dogodbe zdaj niso nič proti onim, ki so se začele na Turškem s tem, da ste Srbija in Črnogora s Turkom začeli dolgo odlašano vojsko, katere konec utegne biti premenjena karta Evrope. Vsaj zadnji čas je, da Turek gré, od kodar je prišel. Ali ni grda sramota za naš kulturni vek, sramota za človeštvo, sramota za krščanstvo, da se še dandanes po sili vzdržuje ta Azijatska kuga, ta izrod človeštva, ta zasramovalec križa, kateremu se ves drugi svet poklanja! Ko se je Turški barbár pred 700 leti privalil v Evropo, pogoltnil Srbsko krono, razdril Bizantinsko carstvo, poplaval Hrvaško in Ogersko, vznemiril Kranjsko, prodrl v srce Evrope, vsa Evropa je takrat na noge stopila, vse vlade so pošiljale svoje armade in ladje zoper njega, papeži so razglašali bule in blagoslovili križarske vojske, da bi se vspešno in gotovo zatrla ta šiba krščanstva in civilizacije pa prognala zopet v Azijo, odkar je prišla. In čudo! dandanes je v izobraženi Evropi vse drugač. Ali je mar Turčin posihmal postal bolji, omikan, človešk? Ne za dlako ne! Ako ni še grji in diviji, bolji očividno ni. Ali ni tak barbar že po svoji veri nezmožen vsakoršnih reform! In tacega groznega tirana brani in varuje — in celó proti krščanstvu — diplomacija in njej na čelu Andrassy in Anglež! Vendar, ako Bog dá in sreča junakov Srbskih in Črnogorskih, bila bode zadnja ura najhujemu sovražniku civilizacije in krščanstva. Zato slovanskim junakom na bojišči Turškem na-

vdušeno kličemo z besedami našega Koseskega: Naprej slavenski jug!

Naprej, naprej žareči meč osvete,

Slavenski jug, junaška kri!

Naprej, naprej, postojne srda vnete

V osrčje zmot, čez reke tri!

Evropa naj razúmiti se vadi

Slavenskega junaštva glas!

— (Iz seje družbe kmetijske 2. dne t. m.) Popis vrtnarja Kozina, kako se dadó sadna drevesa kar naravnost po vsajenih mladikah brez cepljenja divjakov množiti, se je s tem na znanje vzel, da se o tej reji sadnih dreves tako dolgo ne more nič gotovega reči, dokler po tem načinu sajena drevesa ne rodijo sadu, ki bode še le pokazal, ali je izrejevanje žlahnih sadnih dreves po tem načinu mogoče ali ne. Če tako sajena drevesa res tudi obrodijo žlahen sad, bil bi to velik dobiček sadjereji. Vsakako naj se vredništvo „Novic“ naprosi, Kozinov popis razglasiti. — Predsednik bar. Wurzbach in dr. Poklukar poročata, da sta se po vabilu tukajšnje kupčijske in obrtnijske zbornice udeležila 27. dne u. m. posvetovanja: ali je upati zdatne udeležbe kmetovalcev in obrtnikov pri svetovni razstavi v Parizu leta 1878, da pa sta na podlagi poročila objavila, ki so došla od podružnic kmetijskih, da se ni nadjati udeležbe kmetovalcev. — Poročilo gosp. dekana Kovačiča v Trebnem o zadevah nove volitve odbora in predsednika Trebanske kmetijske podružnice se je vzelo s tem na znanje, da se gospod dekan naprosi sklicati shod ondašnjih udov, v katerem se utegne v njegovem smislu voliti podružnični predsednik. — Prošnji družbe kmetov iz Orehka poleg Radgone na Štajarskem se je vstreglo s tem, da se je jej poslalo 12 različnih kmetijskih knjig, ki jih je zadnja leta izdala naša kmetijska družba. — Poročilo viteza Gutmansthala, predsednika Rateške podružnice, o stanju ondašnjega polja, nogradov in vrtov, se je na znanje vzelo. Iz tega poročila je razvidno, da se je polje v ondašnjem okraju še precej okrevalo, a da slabo pa stoji z nigradi in vrtili. — Svilorejki Alenki Grilčevi na Vačah se na njeno vprašanje, kam bi spečati môgla pridelane kokone, odgovori, naj se obrne v Gorico na gosp. Povšeta ali gosp. Kuralta. — Razprava zaradi vdeležbe Mariborške vinske razstave septembra meseca, naslonjena na dopisa gosp. viteza Gutmansthala in pa gosp. Ogulina, bila je jako živahna. Pred vsem je obveljal nasvêt viteza Gutmansthala, da ne kaže s skupno (kolektiv) razstavo Kranjskih vin se vdeležiti razstave, ampak da je bolje, ako le nekateri Dolenski vinorejci združeni (konsorciji) skupaj svoja vina v Maribor pošljejo, in isto tako storijo vinorejci na Notranjskem. Ker gosp. vitez Gutmansthal poroča, da tak konsorcij Dolenskih vinorejcev bode on osnoval, je dr. Bleiweis dodal, da enak konsorcij bi se dal tudi na Notranjskem osnovati, kateremu jedro naj bi bilo vodstvo Slapske vinorejske šole. S tem je bilo vprašanje zaradi razstave vin rešeno. Al gosp. vitez Gutmansthal, in ž njim vred tudi gosp. Ogulin, želí in iskreno priporoča družbi kmetijski, naj se v razstavo pošlje tudi les in perje najboljih domačih Kranjskih trt (tujih ni treba vmes), če mogoče tudi grozdja, in vse to zopet Dolenskih skupaj in Notranjskih tudi skupaj; vredbo in skrb za razstavo unih naj bi prevzel gosp. Ogulin, družih pa gosp. R. Dolenc. Po nadrobni obravnavi tega predmeta se je sklenilo, obrniti se do sl. deželnega odbora, naj bi pripomogel k izvršitvi gosp. Gutmansthalovega nasveta. — Odpis sl. ministerstva kmetijstva, da je vrtnarju Martinu Kozinu (zdaj v Ljubljani) in Jožefu Eisenzopfu v Poljanah dovolilo po 30 gold. vsacemu nagrade za njuni vspešni

sadjerejski trud, se je vzel na znanje in blagajniku g. Brusu naročilo, da potegne naukazani denar in ga izroči imenovanima sadjerejcema. — Z radostnim priznanjem je odbor prebral statistični popis nadučitelja Črnomaljske šole gosp. Jeršinovca o kmetijskem nauku, ki ga po naukazu sl. ministerstva kmetijstva odbor na Dunaj pošlje; razvidno je iz tega statističnega popisa, da gledé na razlaganje kmetijskega nauka je Črnomaljska šola res prva ljudska šola na Kranjskem. — Konečno sta gospoda P. Kozler in Jož. Debevec poročala o oni mašini, ki jo je iznajdel gospodar M. Lakota v Dovjem in ki je bila naznanjena v 20. listu „Novic“. Za danes povemo le to, da oba gospoda poročevalca, ki sta izvedenca o mašinskih rečéh, sta s toplo besédo hvalila Lakotovo mašino, katera svoje delo čuda lahko opravlja in katere naprava ne stane veliko denarja. O tej mašini bomo menda pri liko imeli še več govoriti.

Za ude družbe kmetijske so bili sprejeti: gosp. Andrej Kališnik, posestnik in poštar v Tržiču, — gosp. Jožef Keržič, posestnik in župan v Trbojoh, — gosp. Aleš Valjavec, posestnik v Bistrici poleg Tržiča in pa gosp. Franc Petkovec, posestnik v Starih Fužinah.

— Gosp. prof. Povše po naročilu sl. ministerstva kmetijstva ogleduje zdaj rodove goveje živine na Dolenskem, ker je že ogledal govejo živino na Notranjskem in v nekaterih krajih in še posebno v Logatcu, Ložu, Starem trgu, Senožečah, Martinji Vasi z veseljem videl čuda velik napredek o govedoreji po lepi Muricodolski živini.

— (Ljubljanski véliki sejm), navadno „češnjev sejm“ imenovan, ne zasluži letos tega imena; češnj je bilo celó malo videti, pa še te, ki so bile, niso bile nič vredne. Zato pa je bilo živine vsake vrste veliko in cena precej nizka, kupca pa vendar malo, vsaj ni nikjer denarja.

— (Matici slovenski) je c. k. finančna prokuratura v Ljubljani z dopisom od 27. dne u. m. naznanila, da je blagi ranjki beneficijat gosp. Valentin Ravnikar zapustil 1200 gold., katere „Matica“, po odbitih 120 gld. postavne pristojbine, more kaj v posest vzeti.

— Iz Berolina naznanja telegram od 28. junija, da je ondašnja cerkvena sodnija nadškofa Melhersa v Kolonji (Köln) obsodila v to, da zgubi škofijstvo zato, ker njegovo obnašanje se ne sklada z javnim redom“ (weil sein Verhalten mit der „öffentlichen Ordnung“ unverträglich ist). Naš gospod Klun se more gledé na ta slučaj tolažiti z znanim latinskim pregovorom: „solamen miseris socios habuisse malorum.“

— (Vabilo k 37. odborovi skupščini Matice slovenske) v četrtek 13. julija t. l. ob 5. uri popoldne v Matičini hiši na Bregu razgláša Matičino predsedstvo ravnokar tako-le: Dnevni red: 1. Prebere in potrdi se zapisnik 36. odborove skupščine. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo odseka za izdavanje knjig. 4. Razprava o raznih Matičinih zadevah.

— (Izvanredni občni zbor banke „Slovenije“), ki se ima vsled sklepa 4. občnega zbora od 6. junija t. l. sklicati, bo 3. avgusta t. l. popoldne ob 4. uri v čitalnični dvorani s sledečim programom:

1. Povikšanje glavnice z novim doplačevanjem na akcije (5. točka 4. občnega zbora).

V zadnjem občnem zboru izvoljeni zaupni možje: gg. Ivan Vilhar, Drag. Žagar in Jožef Žerič so 17. junija t. l. upravnemu svétu pismeno naznanili to-le: „Na podlagi preiskovanja bankinega stanja prosimo vas za prihodnji občni zbor te-le predloge sprejeti v program:

I. Popolno doplačanje na 2337 akcij, t. j. po 90 gld. na vsako akcijo; eventualno

II. predlog, da se zavarovalnica prodá, ali stopí s kako drugo banko, ali pa da se likvidira;

III. predlog: volitev odseka, ki bo imel izvršiti v II. predlogu našete nasvete.“

2. Pritrjenje v občnem zboru od 31. maja u. l. sklenjeni premembi §. 73., pravil o poravnanji pravnih preprirov med banko in zavarovanci po poljubni sodnji (Schiedsgericht).

Delničarji, ki se želé občnega zbora vdeležiti in glasovati, naj svoje delnice v smislu §. 24 pravil pri glavni blagajnici banke „Slovenije“ v Ljubljani proti potrjilnim in pooblastilnim listom vložé do 28. julija 1876. Delničarjem pa, katerih delnice so še od zadnjega zbora vložene pri blagajnici, se bodo pooblastilni listi za prihodnji izvanredni občni zbor takoj poslali.

V Ljubljani 28. junija 1876.

Od upravnega odbora banke „Slovenije“.

— (Učitelji mestnih ljudskih šol) imajo svoje okrajno zborovanje v Ljubljani 6. dne t. m. Na dnevnem redu stoji tudi vprašanje: „Welches wären die Mittel, um die seit Aufhebung der körperlichen Züchtigung gelockerte Disciplin wieder herzustellen?“ Na Turškem je bila nekdanj navada (ali je še zdaj, ne vemo), da je sultan zdravnike svoje dal tako dolgo tepsti, dokler ga niso ozdravili. Kaj, ko bi se tudi tisti „ljudomili“, katerim je zmerna kazen s „štaberlom“ bila trn v peti in so jo odpravili, tako dolgo na klop pokladali po Turškem izgledu, da nasvetujejo pravi odgovor na vprašanje: „welches wären die Mittel etc.“? Probatum erit!

— (Grozna nesreča na vodi) se je pripetila na večer sv. Petra in Pavla. Od sprehoda na mah se je v čolnu po Ljubljani pripeljala vesela družba že nazaj v Ljubljano, kar se po neki nerednosti prekucne čoln tako, da med 11 osebami 4 vtonijo. Res je, da vsacemu nesrečniku se ne more pomagati in dvomljivo je, ali je bilo mogoče katero izmed potopljenih 4 oseb rešiti; vendar tudi o tem vidimo razloček med nekdanj in zdaj. Nekdanj je bilo na Ljubljani več čolnov za pomoč v nesreči, — koliko jih je pa zdaj?

— (Kdor naših svilorejcev) ne vé, kam bi se obrnil, da prodá svoj letošnji pridelek, naj bere dopis „iz Gorice“ v današnjem listu.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Njih Veličanstvo cesar ima 7. dne t. m. odpotovati po železnici v Bodenbach, kamor bo Ruski car isti dan zjutraj se pripeljal. Iz Bodenbacha se bosta oba cesarja odpeljala v Reichstadt, kjer bosta ostala do večera. Odtod gré Ruski car dalje na Saksonsko, Avstrijski cesar pa v Prago obiskat cesarico vdovo Marijo Ano.

— Najnoveše dogodbe na jugu so tudi na Dunaji vse splašile. Avstrija je imela po prvotni pogodbi Evropskih oblasti prve gosli v rokah, a ker je Andrassy tako slabo godel, vzel mu jih je knez Gorčakov iz rok. Zdaj ima Avstrija skoro zadnjo besedo v vzhodnem vprašanji. To so na Dunaji viši krogi prav dobro spoznali in zamera med politično in vojaško stranko je gotova. Za diplomate Avstrijske je to prava Sádova. Vojaška stranka pa s tem „vspehom“ diplomacije ni zadovoljna, zato se obrača naravnost proti nji. Vojaški list „Wehrzeitung“ zahteva odločno, da Avstrija v tem vprašanji gre vštrici z Rusijo in jo na vso moč podpira. Zato imajo tudi upanje, da se bo v Reichstadt sklenila trdna zveza med Avstrijskim in Ruskim monarhom. — Znamenito je tudi to, da je Ruski poslanec Novikov dobil red sv. Štefana. Tedaj je tudi na

Dunaji vkljub Magjarov in zagrizenih polomeščnikov potegnil enkrat pravi veter. V najviših krogih so spoznali, da je bila Avstrija prej na svetu, nego po Beustu vstvarjena in po Andrassy-u tako zeló pestovana „Cis-in Translajtanija“ ali Avstro-Ogerska. In ravno Avstrija je habsburška in močen ter energičen zastopnik Avstrije je nadvojvoda Albrecht. Madjarski element je bil tisti hip škodljiv Avstriji, ko je priril do gospodstva, to se ni nikdar očitneje pokazalo, kakor ravno zdaj, ko je glavni zastopnik magjarstva, grof Andrassy, s svojo Turkom prijazno, a Slovanom neprijazno politiko tako na kant prišel, kakor je zdaj, ko je javno mnenje vojne izreklo se proti njemu. Kaj bo zdaj počel? Bo li odstopil ali po navadi gibčnih ljudi se sprijaznil z dogodbami, ki se na jugu proti njegovim spletkam, proti volji njegovi vršé?

— Ban Mažuranić je prišel 2. dne t. m. na Dunaj, poklican od grofa Andrassyja v konferencijo, ki ima biti danes z mnogimi zaupniki grofovimi. Magjarska časnika „Pešti Naplo“ in „Hon“ že hitita ministru Tiszi v usta pokladat odgovor, ki naj ga grofu Andrassy-u dá o Srbsko-turških zadevah, da namreč Ogerska nima volje, z Rusijo postopati proti Turčiji, nadjaje se za gotovo, da Tisza odbije politiko, ki bi zahtevala solidarnost z Rusijo, ker to bilo bi proti interesom Ogerske (se ve da Magjarske) dežele. Časnik „Hon“ pa v listu od 1. dne t. m. kar naravnost trdi, da „naredba večih slovanskih držav na južno-iztočni granici monarhije Avstrijske je proti interesom njenim. Ko bi se pa vendar dogodbe jele sukati na tako naredbo, ne more se od nas zahtevati, da proti naši želji in volji zaidemo v vojski.“ — To so čudna znamenja, ako obveljá gori navedeno, magjarskemu rogovilstvu nasprotno načelo časnika „Wehrzeitung“!

— Nekateri liberalni časniki za gotovo pripovedujejo, da je baron Lasser truden ministerstva in pred začetkom državnega zbora se podá v pokoj v Salzburg, kjer si je posestvo kupil. Naslednik njegov bode dr. Stremayr, ki pa ob enem ostane minister nauka in bogočastja, kakor nekdanj Schmerling.

— Čem bolje se bliža državni zbor, temveč se glasi demonstracije „ustavoverskih“ poslancev proti novi pogodbi z Ogersko. 24. dne u. m. je bil véliki shod ustavoverskih kolovodij v Wiener Neustadtu, ki ga je sklical dr. Kopp. Dvorni svétnik Höfken je rekel: „Pogodba nova na podlagi une od leta 1867 je za dalje časa nemogoča; ako se ta podlaga ne presuče, gré Avstrija z Ogersko pod zlo. Če se toži, da so Ogri prevzetni in oholi, spoznajmo odkritosrečno, da smo jih mi sami prevzetne naredili.“ — Vitez Schönerer je brez ovinkov rekel: „recimo, naj se Ogri ločijo od nas in napravijo personalno unijo.“

Iz Trsta. — „Triest. Ztg.“ prinaša važno novico, da je Avstrijskim oficirjem ukazano oskrbeti si revolverje in daljnoglede; tudi imajo vsi vojaški oddelki pripravljene biti, da odrinejo, kedar koli treba. Ob enem imajo, kakor o vojskinem času, vsi častniki do stotnika za eno stopinjo avancirati. Polki se imajo dopolniti in ob Zemunu, Beli cerkvi in Metkoviču meja močno zastražiti. — To pomeni, da se zdi vojnemu ministerstvu potrebno, da je Avstrija za vojsko pripravljena.

Iz dolnjega Štajarskega — Ta mesec pride glasoviti nemčurski poslanec Brandstetter pred sodnijo Celjsko, od državnega pravdnštva tožen zaradi goljufnega hudodelstva. Mnogo njegovih prijateljev pa je zopet voljenih v okrajni zastop Mariborski! — Orožnov spominek se izdeluje; životopis mu spisati je naprošen prijatelj njegov gosp. Davorin Trstenjak;